

[Krag.]

der jo i Pressen fra en vis Side været peget paa Konsekvensen, nemlig at vi inden føje Tid maa hæfte et nyt Led ind: Støtte til Børn, som lever i Hjem, hvor vel begge Forsørgere er i Live, men hvor de økonomiske Forhold gør Tilværelsen saa svær, saa ussel, at offentlig Støtte, for at Børnene kan faa rimelige Vilkaar i Hjemmet, derigennem bliver fornøden og begrundet. Jeg skal nu slet ikke komme dybere ind paa denne Betragtning. Jeg vil ikke paa Forhaand give denne Betragtning Ret. Jeg vil ikke paa Forhaand erklære mig forvisset om, at hvis vi hæfter Ledet: Enkemænds Børn til den Kæde, som paa dette Omraade er skabt, vil den nødvendige Konsekvens blive Tilføjelse af det nye Led, som jeg har peget paa, men jeg betragter det ikke, saaledes som jeg forstaar den højtærede Minister gør det, som udelukket.

Nu lægger jeg i denne Forbindelse ikke Vægt paa Værket „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“. Ja, den højtærede Minister trækker paa Skulderen, men det har jo været Grundlaget for den hele Reform. Det har jo, højtærede Minister, været den Ledetraad, efter hvilken de forskellige Udvalg, som har været nedsat til Behandling af denne Sag, har haft at arbejde. (*Socialministeren* [Steincke]: Med betydelige Korrektiver). Ja, det er rigtigt nok, men det er dog saaledes, at den Mand, som er Fader til dette store Reformforslag, som har udarbejdet det, som har Ansvaret for det, han har i det store Værk peget ogsaa paa Ønskeligheden af, at det offentliges Forsørgerpligt udstræktes til saadanne Hjem, hvor vel begge Forældre er i Live, men hvor Kaarene er smaa, og hvor der mindst er to Børn til Huse. (*Socialministeren* [Steincke]: Det er kun Mussolini, der er enig med mig). Kun Mussolini er enig med den højtærede Minister. Ja, det er rigtigt, i Italien vilde det jo være en saare betydningsfuld Faktor til Fremme af den højtærede Ministers Planer, og hvem ved, maaske den højtærede Minister selv en Dag er Mussolini her eller har nær Tilknytning til en saadan, som nærer den Opfattelse, Ministeren i hvert Fald i 1920 nærrede paa dette Omraade, og hvad det saa kan føre ud i, ja, det ved virkelig ingen. Derfor maa vi, naar vi nu skal beskæftige os med Muligheden af at tage Skridtet: Støtte ogsaa til Børn af Enkemænd, som er trængende, virkelig tage hele Problemet op ogsaa med Blikket fæstet paa Konsekvenserne.

Hvad angaar de Bidrag, der her er Tale om at yde til Mødre, som har Børn, født udenfor Ægteskab, og til Enkers Børn, saa dækker de jo nogenlunde de Normalbidrag, vi hidtil har haft, i hvert Fald under Hensyn til det 25 pCt.s Tillæg, som skal gives i Barnets to første Leveaar, og det er jo muligt, at den Graduering, som man i visse Henseender her har søgt at tilvejebringe, ikke skal udstrækkes til, at der ogsaa skal tages Hensyn til Barnets Alder ved Fastsættelse af Bidragets Størrelse. Jeg hørte nok, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gjorde sig til Talsmand for et Bidrag af samme Størrelse, enten Barnet var lille eller stort, der var ingen Grund til at gøre Bidraget mindre, selv om Barnet naaede op i 10—12 Aars Alderen, for saa krævede det mere til sit Underhold — saaledes forstod jeg den ærede Ordfører. Men her er den højtærede Minister jo af den Opfattelse, at i de første Leveaar stiller Barnet større Krav end i den følgende Tid, og derfor skal Bidraget i den Periode forøges med 25 pCt.

Jeg mener, at man meget vel vil kunne tage Hensyn til en Graduering efter Barnets Alder, idet Barnet jo, naar det bliver skolepligtigt, i hvert Tilfælde ikke paa samme Maade lægger Beslag paa Moderen og virker hemmende paa hendes Arbejdsmuligheder, som Tilfældet er i de ganske unge Aar; og jeg mener, at man ved Bidragets Normering meget vel kan og ogsaa bør tage Hensyn til Antallet af Børn, der findes i en saadan Enkes Hjem. Det Bidrag, som den bidragsberettigede Fader kan faa, hvad enten det nu er til et ægtefødt eller til et udenfor Ægteskab født Barn, ligger jo under Hensyn til, at Moderens Erhvervssevne er mindre end Faderens, noget lavere. Det kan jeg ogsaa billige, og jeg forstaar saa godt, at den højtærede Minister har bestræbt sig for at fastsætte de Indtægtsgrænser, som skal give Adgang til det fulde normale Bidrag, saa lavt, at han tør formene, at i de Hjem, der bliver Tale om, er Forholdene økonomisk vanskelige, men jeg tror dog, man skal være forsigtig med at gaa saa vidt, som den højtærede Minister foreslaar.

De hidtidige Trangsgrenser for Adgang til at give Enkebørn Støtte: 800 Kr., 700 Kr. og 600 Kr. henholdsvis i Hovedstaden, Købstadkommuner og Landkommuner, har ligget lavt, har sikkert ogsaa i de senere Aar ligget for lavt, og vi har da ogsaa mange Gange i Rigsdagen beskæf-